

pett 1889. május 1-én, Jeszenszky Dezső színigazgatónál.

Lelépni a pályáról. Ha a színész viszszavonul a színpadi szerepléstől és más, polgári pályán véli elérni a boldogulás útját, arra azt mondják, hogy »lelép a pályáról«. Nőknél legtöbbszörre férjhezmenetelük alkalmával szokták e kifejezést használni.

»Lelkes hazavédők«, írta (1793.) Gindl József. Kolozsvárott 1793-ban a már lankadni kezdő színészet buzdítására, mint műkedvelők e darabban felléptek gr. Gyulai Ferenc és neje, gr. Haller Katalin, Kemény Sámuel és neje, gr. Bethlen Katalin, gr. Mikes és neje, gr. Mikes Zsuzsika, özv. gr. Teleki Ferencné, Krausz Mária, Gaal János és neje, Dózsa Mária, gr. Teleki József, gr. Bethlen Gergely, gr. Bethlen Imre, br. Wesselényi Miklós, br. Jósika Antal, Cserei Miklós, Sala Sámuel, Pávai Elek, Petrichевич Horváth Dániel, gr. Bánffy György kormányzó neje, Palm Jozéfa. Az előadást a Közép uccában, a gr. Bethlen-házban lévő iskolaszalában tartották. (»Játékszíni Koszorú«, 1834. K. M.)

Lelkes Margit, színésznő, sz. 1905-ben, Ruttkán, Turóc m. Színpadra lépett 1923. szept. 1-én.

Lemaitre (lömetr) Jules, francia kritikus és drámaíró, sz. 1853. ápr. 27-én, Vennecyben, megh. 1914. aug. 11-én, Párizsban. A nagy kritikusokban bővelkedő francia irodalomnak egyik legnagyobb kritikusa, akinek munkássága nagy hatással volt a színművészet fejlődésére. Magyar kritikusok is sokat tanultak tőle. Nálunk is bemutatott színművei: »A nagybácsi«, vj. 3 felv. Ford. Mihály József. Bem. 1896. szept. 25. Nemzeti Színház. »Fehér nász«, dr. 3 felv. Ford. Ambrus Zoltán. Bem. 1899. ápr. 21. U. o.

Lemaradni a jelenéről. Ha a próbán, illetve az előadáson a színész nem jelent meg a színen akkor, amidőn a végszava elhangzott (bárminő ok miatt is), a színházi törvényszéken azzal a hivatalos kitételrel vádolják, hogy az illető

»lemaradt a jelenéről«. (V. ö. Lekésni a jelenéről.)

Lemaszkírozás. Ha a színész szerepét befejezte, akkor a maszkját leveszi, lemossa. Ez az ú. n. »lemaszkírozás«. (V. ö. Lefestés.)

»Lemegyünk a színpadra.« Operetek próbáin szokta használni e kifejezést a karmester, illetve a rendező, ha már annyira érett az énekrész, hogy vele együtt a szöveget is lehet próbálni, most már nem a zongorateremben, hanem lent a színpadon.

Lement a felvonás. Ha a felvonásnak vége van, akkor azt »lement« szóval szokták — elég helytelenül — kifejezni.

Lemondani az előadást. Rossz magyarságú színészi kifejezés, mely arra értendő, hogy a színész — respektíve a szeszélyes primadonna — nem játszik a kitűzött előadásban. Ok: talán összeütközés az igazgatóval, vagy a konkurrens riválissal. A helyes kifejezés: lemondani az előadásról.

Lemouton (lömuton) Emilia, író. (Lásd: Adorján Boldizsárné.)

Lénárd Béla, színész, sz. 1892. jan. 1-én, Bécsben. Középiszkoláit Budapesten járta. 1913-ban végezte a Rákosi-színésziskolát. Egy évi vidéki színészkedése után mint szon-énekes Budapesten és külföldön működött. 1922-ben a budapesti Faunkabarét alapította, 1923-ban külföldre szerződött. 1929-ben a gráci Revú-színház igazgatója.

Lénárd Pál, hősszerelmes. Molnár György így jellemzi: »Ritka szép, villogó, nagyszemű férfi volt és csupa melegség, tűz áradott szívéből.« Később csendbízott lett Gödöllőn. — Neje Kétszery Emilia, K. József színigazgató leánya, sz. 1844-ben, Vácott. Színpadra lépett 1858. jún. havában, Aranyosmaróton. Molnár György szerint: »Gyönyörű heroinai alakokkal és sokatigérő tragikai tehetséggel bírt.« (Molnár György: Világostól-Világosig. Arad. 1881. 423—424. oldal.)